

België-Belgique
PB/PP
1050 Brussel 5
BC 9700

Maandblad van de Verenigde Protestantse Kerk in België

Kerkmozaïek

Nr. 10 | Oktober 2006 |

28ste jaargang

verschijnt niet in augustus

P 408.654

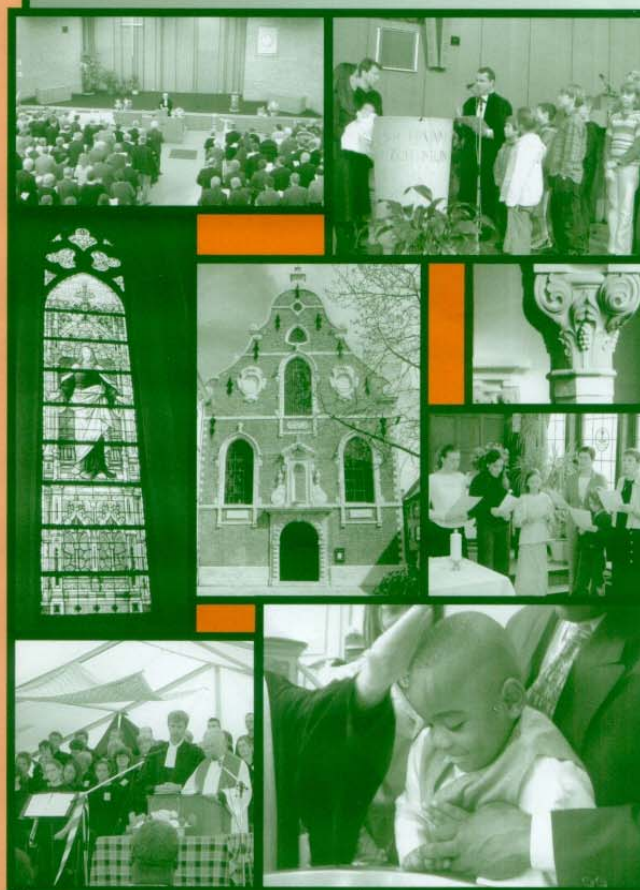
Oikocredit

Uw aandeel in haar toekomst

Dhr. Jaap HOUTMAN

De studie theologie in ontwikkeling

Prof. Jaap DE LANGE

Afgiftekantoor : 1050 Brussel 5

Verantw. uitgever en afzendadres :

G. Liagre, Marsveldstraat 5 - 1050 Brussel

Colofon

Verantwoordelijke uitgever

Dr. Guy Liagre

Redactieteam

Judith van Vooren
Bea Smetryns-Baetens
Dick Wursten
Ernst Veen

Redactieadres:

Marsveldstraat 5 - 1050 Brussel
tel.: +32-(0)2-511 44 71
fax.: +32-(0)2-511 28 90
E-mail: kerkmozaiek@vpkb.be

Web-site Internet:

<http://www.protestanet.be/VPKB>

Prijzen Kerkmozaïek

- Individueel abonnement:
12,50 Euro
- Groepsabonnement:
10,50 Euro (vanaf minimum
5 exemplaren naar éénzelfde
adres)
- Steunabonnement:
14,00 Euro

Storten kan op rekeningnummer
068-0715800-64 van de Verenigde Pro-
testantse Kerk in België,
Marsveldstraat 5, 1050 Brussel.

De redactie behoudt zich het recht voor
om bepaalde artikels niet te publice-
ren, indien nodig in te korten en/of
redactioneel te bewerken. Zij is niet
verantwoordelijk voor de inhoud van
de artikels en slechts ten dele voor de
stijl.

Organisaties en tijdschriften, niet be-
horend tot de VPKB, die artikelen uit
het maandblad Kerkmozaïek geheel
of gedeeltelijk wensen over te nemen
of te bewerken, dienen dit schriftelijk
aan te vragen op het redactieadres.

Sluitingsdatum volgende

Kerkmozaïek : 11 oktober 2006.

Uit de redactie geklapt...

Als wit licht door gebrandschilderd glas
schijnt, is een bont geheel het resul-
taat. Zo ook deze Kerkmozaïek. Eén
lichtbron, vele kleuren. Een kwestie
van 'zien'.

- Het Schriftwerk zet de toon:
Wat *zien* we, als we naar de a(A)nder
kijken. Willen we onze ogen openen,
of zijn we liever (ver)blind ?
- Oikocredit laat zien, wat er
gebeurt als je *met andere ogen* naar je
geld kijkt en wat er dan mogelijk wordt
voor gewone mensen in de ontwikke-
lingslanden (een kleine moeite hier
maakt ginds een wereld van verschil).
- De protestantse faculteit in
Brussel werd *geïnspecteerd* naar aanlei-
ding van de invoering van de Euro-
pese Bachelor-Master structuur. Wat
de visitatoren waarnamen was nog

niet uitgekristalliseerd; herziening
wordt dan ook gevraagd.

- Wel glashelder is de *visie* van
cartoonist 'Leco' op de verhouding
eredienst en diakonie, te bewonderen
op de folder van de Vlaamse Diako-
nale Dag "Armoede, ons een zorg?"

- Naast de vaste rubrieken en de
nodige aankondigingen is er nog een
bericht vanuit Nes-Ammim ("Niet
blind, maar trouw", aldus de schrijver)
uit de tijd dat de 'Katuscha's' uit de
hemel vielen, kunt u lezen wat de
voorzitter *gezien heeft* in "een auto met
panne" en hoe Gods *visioen* om "in
zijn genade de wereld te veranderen"
een beetje dichterbij kwam tijdens het
KAP-kamp in Congo-Brazzaville.

Ds. Dick WURSTEN

Het licht, Gods witte licht, breekt zich in kleuren:

Kleuren zijn daden van het licht dat breekt.

Het leven breekt zich in het bont gebeuren,

En mijn ziel breekt zich als ze woorden spreekt.

(Martinus Nijhoff, begin van het gedicht "Het licht" uit *De Wandelaar*,
1916)

Inhoud

blz.		blz.	
02	Uit de redactie geklapt - Inhoud	10	KAP-kamp in Congo- Brazzaville
03	Schriftwerk: "Zien" - Woord van de voorzitter	11	Studiefonds "Ik help een kind"
04	Uw aandeel in haar toekomst	12	Werkgroep Jodendom - Christendom
06	De studie theologie in ontwikkeling	14	Vilvoorde stelt zich voor
08	Personalia - Vlaamse Diaconale Dag	15	Faculteit voor Protestantse Godgeleerdheid
09	Motief vzw	16	Aankondigingen
		19	Glas in lood

Zien

(Marcus 10: 46-52)

*Zien is licht zien.
Zien is een ander in de ogen zien.
Zien is het zicht krijgen op het
Koninkrijk van God.*

Een mens kan blind zijn ten aanzien van de ander. Je ziet niet wat er aan het gebeuren is, je wordt door illusies verblind, je negeert alle signalen, je wilt het niet zien, je ziet het niet.

Een mens kan blind zijn ten aanzien van de Ander, ten aanzien van God. Een mens kan denken: "het gaat alleen maar om deze wereld". Dat God andere doelen heeft met de mensen, dat een stem kan klinken en dat er mensen zijn die die stem volgen... je wilt het niet zien, je ziet het niet.

Wil je van je blindheid genezen worden? Van je blindheid voor God? Van je blindheid voor het lijden van je naaste? Of kijk je liever de andere kant op? Besef je misschien nog niet dat je ziende blind, dat je verblind bent?

Een mens zit aan de kant van de weg, aan de kant van de samenleving. Een blinde, een bedelaar, die leeft van wat een ander hem toewerpt. Is dat "leven"? Hij heeft er genoeg van, hij wil verandering. Een hartenkreet klinkt tot Jezus: "Zoon van David, heb medelijden met mij" met andere woorden "ga me niet zomaar voorbij, kom mij in mijn lijden nabij!".

De omstanders snauwen hem toe: "hou je mond!" maar hij houdt vol en roept des te luider: "Zoon van David, heb medelijden met mij!"

En Jezus staat stil, Hij laat zich met de mens in. Hij laat zich niet beïnvloeden door de omstanders die andere bedoelingen hebben. Hij laat de mens dichterbij brengen.

Daar staat hij dan, in al zijn weerloosheid en kwetsbaarheid voor Jezus, nu moet hij nog duidelijk maken wat zijn diepste verlangen is, dit uitspreken.

Zonder te zien, weet hij wie Jezus is en net als Maria Magdalena noemt hij Jezus zijn meester: "rabboeni" en vervolgt: "zorg dat ik weer kan zien". Bartimeüs geloofde, zag en ging met Jezus mee.

Zo kan het ons vergaan, het begint met een schreeuw uit het hart: "zo kan het niet verder in mijn leven". Misschien werp je dan net als de man je omhulsel af en ga je door je geloof naar Hem toe, sta je in je kwetsbaarheid en weerloosheid voor Hem. Je leven wordt in het licht van Zijn genade onthuld. Hij maakt je heel. Je ogen worden geopend om de ander met Zijn ogen te zien, je ogen worden geopend voor Zijn koninkrijk. Je wordt genezen van je verblindheid. Ga je met Hem mee?

ds. Marie-Claire VANDOOREN
Wevelgem

Synodevoorzitter aan het woord

Pech

Enkele weken na de vakantie overkwam ons het onvermijdelijke: de auto wilde niet meer starten. Dat gebeurde al eens eerder toen hij nog gloednieuw was. Eén op de vier auto's die van de band rollen schijnen met kleinere of grotere problemen te kampen. Soms roept men zelfs een hele serie naar de fabriek terug.

Hoewel men kan rekenen, berekenen, voorzien en controleren, is volmaaktheid kennelijk niet van deze wereld. In het leven van alledag is dat niet anders: niets is tot in de details met absolute zekerheid berekenbaar, controleerbaar of voorspelbaar. Dat geldt zowel voor het geloof, onze relaties met anderen als voor de confrontatie van de generaties.

De toestand van een haperende auto is echter niet hopeloos. Als je kleine haperingen van bij aanvang zorgvuldig en regelmatig laat herstellen, wordt je auto doorgaans beter en degelijker dan het exemplaar dat in uiterlijke volmaaktheid van de band rolde. Ook in het leven kunnen we herstellen, verbeteren, herbeginnen. En waar dat gebeurt ontstaat een beter en waardiger mens, met meer deugdelijkheid en vertrouwen dan de mens die zich van bij de start volmaakt acht.

Dr. Guy LLAGRE

“Uw aandeel in haar toekomst”

Op 27 november 1981 nodigde ds. Klaas Zijlstra (†) vanuit de Antwerpse Raad van Kerken verscheidene mensen uit voor een werkvergadering. De bedoeling was de mogelijkheden af te tasten om ook in Vlaanderen een steunvereniging voor Oikocredit op te richten. Dankzij ondermeer zijn niet aflatende stuwende kracht werd effectief drie jaar later de “Vlaamse Oecumenische Ontwikkelingscoöperatie” (VOOC) officieel opgericht.

De VPKB was vanaf de start tot en met vandaag actief betrokken bij dit oecumenische ontwikkelingsproject. Desondanks is Oikocredit-be (de nieuwe naam van VOOC sinds begin 2006) ook vandaag slechts in beperkte mate bekend bij gemeenten en leden van de VPKB. Daaraan wil de VPKB samen met Oikocredit-be iets doen. Daarom dit artikel en binnenkort een mailing met informatiemateriaal naar alle gemeenten.

Het wereldwijde oecumenische OIKOCREDIT-netwerk

De internationale organisatie Oikocredit ging ruim 30 jaar geleden van start. Het initiatief werd gelanceerd vanuit de Wereldraad van Kerken tijdens haar samenkomst in het Zweedse Uppsala in 1968. De opdracht was dubbel. Enerzijds aan christelijke kerken en kerkelijke organisaties een concrete mogelijkheid te bieden om hun spaargelden of financiële reserves ethisch en duurzaam te beleggen. Anderzijds, dat kapitaal door middel van kredieten ter beschikking te stellen voor economische initiatieven van en voor armen in ontwikkelingslanden. Na een langzame en moeizame opstartperiode werd Oikocredit een groot succesverhaal. Vele honderdduizenden vrouwen en mannen in ontwikkelingslanden hebben over al die jaren dank zij Oikocredit krediet gekregen. Zo kregen zij de mogelijkheid een eigen inkomen te verwerven. Door deze steun slaagden zij erin om de spiraal van de armoede voor hen zelf en hun gezinnen daadwerkelijk te doorbreken.

In België ging de steunvereniging voor Oikocredit (eerst Vlaamse Oecumenische Ontwikkelingscoöperatie - VOOC-, nu Oikocredit-be genoemd) 10 jaar later van start. Naast ds. Klaas ZIJLSTRA, waren vanuit de VPKB ook Jaap HOUTMAN en Fred VAN SICHEM bij de werkers en aandeel-

houders van het eerste uur. Onder tussen zijn verscheidene VPKB-gemeenten en individuele leden aandeelhouder geworden.

Kredietverlening als ontwikkelingshulp

Als wij denken aan ontwikkelingshulp dan hebben wij het haast altijd over giften en schenkingen. En inderdaad, organisaties als Protestantse Solidariteit bewijzen al jaren, dat giften een noodzakelijk en efficiënt middel kunnen zijn om armoedeproblemen aan te pakken en bij te dragen tot de oplossing ervan.

Het wordt echter steeds duidelijker dat bijvoorbeeld voor de financiering van de opstart en uitbouw van economische initiatieven, kredieten veel efficiënter zijn en veel duurzamer resultaten genereren. Het is bij dat soort projecten immers noodzakelijk de lokale economische en financiële spelregels te volgen en zo bijvoorbeeld te vermijden dat de plaatselijke markt

wordt verstoord of ongelijkheid wordt gecreëerd. Kredietverlening heeft ook het voordeel dat hetzelfde kapitaal steeds opnieuw kan worden gebruikt (na terugbetaling). En de investeerder kan na enige tijd zijn spaargelden opnieuw opvragen... Zijn kapitaal is er nog. Zo zijn giften en kredieten twee complementaire en noodzakelijke instrumenten voor een duurzame ontwikkeling.

Drie levensverhalen, drie vrouwen, drie moeders

- *Alice AMOATENG uit Ghana*
Zes jaar geleden beschikte Alice Amoateng uit Ghana niet over voldoende inkomen om haar vijf kinderen menswaardig op te voeden. Zij startte toen een eigen kledingwinkel en kreeg daarvoor van een microkredietorganisatie in Ghana, Sinapa Aba, een klein krediet. Zij kreeg ook de kans om een opleiding te volgen in het runnen van een eigen zaak. Ondertussen kreeg ze een tweede lening van 100 € om haar zaak uit te breiden en stelde zij twee familieleden te werk. Zij is tevens verkozen tot lid van de districtsraad. Vanuit die functie brengt zij veranderingen op gang binnen de lokale gemeenschap: de lagere school werd gerenoveerd en gemeenschapsdiensten zorgen ervoor dat het dorp en de omgeving proper

blijven. Alice is nu zelf een motor voor verandering geworden in haar gemeenschap.

Sinapa Aba (wat staat voor het mosterdzaadje) ondersteunt vandaag een 70.000 ondernemende mensen (waarvan 90% vrouwen). Zij doet dit met kleine kredieten, microkredieten, aan individuen en aan kleine groepjes vrouwen en biedt daarbij de nodige begeleiding en vormingsmogelijkheden. Oikocredit investeerde 50.000 € in Sinapa Aba, zodat deze over voldoende kapitaal beschikte om als spaar- en kredietmaatschappij erkend te kunnen worden.

- **Lorna CAJAVAL uit de Filippijnen**

Zoals vele andere families in het plattelandsdorpje waar zij woont, overleefde Lorna Cavajal slechts moeizaam van de opbrengst van haar stukje grond en door haar arbeid te verkopen aan andere boeren. Buiten de oogstperiode moest zij elders in de streek op zoek gaan naar ander werk, bijvoorbeeld in de bouw of als huishoudhulp. Haar toekomst veranderde grondig door de komst van BAMBU International Cooperation, naar het dorp. BAMBU is een Filippijnse onderneming, actief in de sectoren van artisanat en meubelproductie. Zij werken voornamelijk met lokale onderaannemers, waarvan 80% vrouwen uit de plattelandsdorpen. Lorna en haar dochter zijn, zoals het merendeel van de vrouwen in hun dorp, nu al vijf jaar werkzaam als weefsters voor het bedrijf BAMBU. Hun gezinsinkomen is gestegen met 400%. Hierdoor beschikt heel het gezin het hele jaar door over voldoende eten, is er geld voor het onderwijs van de kleinsten, voor gezondheidszorg en voor de nodige herstellingen aan de woning. Lorna is gelukkig omdat zij niet langer afhankelijk is van de willekeur van anderen en van wisselende omstandigheden, maar nu een eigen leven kan opbouwen.

Oikocredit kende twee leningen toe aan BAMBU voor een totaal van 70.000 €,

omwille van de positieve impact op de levenssituatie van vele duizenden gezinnen op het platteland

- **Irene CASTRO uit Ecuador**
Het gezin van Irene Castro leefde, zoals alle families in het dorp, in grote armoede..., de meesten hadden het dorp al verlaten en trokken naar de stad. Sinds de productie van zout in de streek werd stopgezet was er geen enkele economische activiteit meer. De inwoners overleefden heel moeizaam van de beperkte opbrengst van hun lapjes grond. Irene werkt sinds enkele jaren als lid van een van de coöperatieve verenigingen van Tiendas Camari, een industriële kaasmakerij. De bedrijfjes van Camari leveren vandaag 38 organisch geproduceerde producten aan de leden van het IFAT (het internationale netwerk van fair trade, van eerlijke handel). Irene zegt zelf: "Camari heeft mij mijn eigen mogelijkheden leren ontdekken". Tiendas Camari heeft het leven en de toekomst van Irene en van zowat 7.000 families op het platteland van Ecuador grondig verbeterd. Dank zij deze coöperatieve vereniging is er opnieuw economische activiteit ontstaan waardoor deze gezinnen een volwaardig inkomen kunnen verwerven. Hun producten worden afgenomen door het wereldwijde fairtrade netwerk waardoor zij zeker zijn van een rechtvaardige prijs.
Oikocredit kende drie leningen toe aan Tienda Camari voor een totaal bedrag van 550.000 € voor de uitbouw van de productie van fairtrade producten.

(Micro)kredieten maken het verschil

Het zijn alle drie vrouwen die hun lot en de toekomst van hun kinderen in eigen handen genomen hebben. Toegang tot een aangepast krediet heeft voor hen een wereld van verschil gemaakt. Het zijn voorbeelden van hoe de laatste decennia (micro)kredieten

voor tientallen miljoenen mensen in ontwikkelingslanden het verschil hebben gemaakt. Het geeft hen de kans om de spiraal van armoede te doorbreken en hun toekomst zelf in handen te nemen. Dit is alleen mogelijk dankzij alternatieve financieringsorganisaties zoals Oikocredit.

En dat verschil kan ook u mee helpen maken

U kunt dit zelf helpen waarmaken door aandeelhouder te worden van Oikocredit-be cvso. Oikocredit werkt niet met giften maar vraagt u om een deel van uw spaargeld tijdelijk te investeren, weliswaar met een heel beperkt financieel rendement (1% per jaar), maar met een enorme grote maatschappelijke meerwaarde... namelijk arme mensen perspectief bieden... hen de kans geven hun toekomst in eigen handen te nemen.

Verdere Informatie

- U kunt contact opnemen met Bert Van Thienen, Oikocredit-be, Groenenborgerlaan 149, 2020 Antwerpen (tel.: 03-287.35.78; gsm: 0478-500.438; e-mail: oikocredit-be@oikocredit.org).
- Kijk eens op de website www.oikocredit.org/sa/be
- U kunt een folder met inschrijvingsformulier meenemen uit de hal van uw kerk. Folders en affiches worden binnenkort aan alle VPKB-gemeenten verstuurd.
- U kunt ook contact opnemen met de protestantse vertegenwoordigers in de Raad van Bestuur van Oikocredit-be, namelijk Hans Scholten (tel.: 02-767.71.25; e-mail: hans.scholten@skynet.be) en Jaap Houtman (tel.: 02-767.70.88; e-mail: jacob.houtman@skynet.be)

Jaap HOUTMAN

De studie theologie in ontwikkeling

Studievernieuwing aan onze Faculteit in Brussel

De afgelopen jaren zijn er veel ontwikkelingen geweest in de studie theologie. Dat geldt ook voor onze Faculteit. In deze bijdrage geef ik daarover graag iets door en wil ik laten zien hoe grote, internationaal genomen beslissingen doorwerken tot in ons pand aan de Bollandistenstraat. Want het is belangrijk en goed om te weten hoe we aan de Faculteit deze ontwikkelingen verwerken in een studieprogramma, waarmee we de toekomst tegemoet kunnen gaan. Daarbij gaat het om drie grote op zichzelf staande zaken, die echter wel van alles met elkaar te maken hebben. Begrippen als studievernieuwing, visitatie en accreditering spelen daarbij een rol.

Bachelor en master

Voor velen is misschien het meest opvallend dat het begrippenpaar kandidatuur en licentie vervangen is door de termen bachelor en master. Maar achter die namen gaat een hele studievernieuwing schuil. De achtergrond daarvan is, dat de landen van de Europese Unie hebben afgesproken om alle hogere beroeps en universitaire studies volgens eenzelfde opbouw in te richten. Voor een verdergaande Europese integratie ziet men dat als heel belangrijk. Toen de Vlaamse regering besloot de studieopbouw volgens deze Europese regels in het jaar 2006/2007 in te voeren, kon de Faculteit niet achterblijven. Juist voor ons als protestantse minderheid is het van belang om voluit mee te blijven doen met studie-aanbod en diploma's. Stapsgewijs hebben we daarom jaar voor jaar de nieuwe studieopzet ingevoerd en zo kennen we met ingang van dit studiejaar in plaats van de kandidaats- en de licentiefase twee afzonderlijke opleidingen: de 3-jarige bachelor en de 1-jarige masteropleiding. Daarbij is op de website van de faculteit te zien, dat er nog twee opleidingen worden aangeboden: de Master na master 1 ('Theologie en pastorale praktijk', gericht op het predikantschap in de VPKB) en de Master na master 2 ('Theologie en onderzoek', gericht op wie een promotie in de theologie wil voorbereiden.); ook wordt er in dit kader gericht werk gemaakt van een opleiding Godsdienstwetenschappen.

Een veranderende studie

Wat hier in enkele zinnen is neergeschreven over de Europese regelgeving, heeft de docenten van de Faculteit in de afgelopen periode veel werk bezorgd. Veel creativiteit en uren van extra overleg waren nodig. Natuurlijk is dat wel eens vermoeiend geweest, maar allereerst ligt er een grote uitdaging in. Dat wat nu al jaren op een bepaalde manier plaatsvindt, moet je nu eens helemaal opnieuw doordenken vanuit een ander onderwijskundig kader. Want niet alleen de namen van de diploma's zijn veranderd, ook de opzet van de studie en dus in sommige opzichten ook het studeren zelf. Wie een studiegids van nu vergelijkt met die van een paar jaar geleden zal dat ook in één oogopslag zien.

Ook al is deze ombouw van de studie gereed, de komende jaren zullen we er aandacht aan blijven besteden. Evaluaties moeten het mogelijk maken om het nieuwe studieplan waar nodig aan te passen en te verbeteren.

En de Franstalige afdeling?

Voor de Franstalige afdeling van onze Faculteit loopt de studieherziening iets anders. De regels zijn namelijk wel in Europees verband afgesproken, maar de verschillende landen en bij ons de verschillende regeringen bepalen zelf

hoe één en ander wordt ingevoerd. De Franstalige afdeling, die te maken heeft met de Waalse regering, volgt bij de invoering daarom een iets andere weg. Maar de diploma's en het gewicht van de diploma's zijn hetzelfde.

De kwaliteit wordt gemeten

Los daarvan maar wel tegelijkertijd met de operatie van de studievernieuwing, besloten het Vlaamse en het Nederlandse ministerie van onderwijs om gezamenlijk toezicht te gaan houden op de kwaliteit van het universitaire onderwijs. Een gezamenlijk beleid dat alle studierichtingen betreft en dus ook de theologie. Op zichzelf is het natuurlijk helemaal niet vreemd, dat een overheid op zoek gaat naar een manier om de kwaliteit van het onderwijs te meten. Integendeel. En waar in Vlaanderen zo'n meting nog maar op heel bescheiden schaal plaatsvond, is nu bepaald dat het toezicht op de kwaliteit van het universitaire onderwijs eens in de zes jaar wordt uitgevoerd door een zogenaamde visitatie-commissie.

Dat is een internationaal samengestelde commissie van vakgeleerden, die ook daadwerkelijk *op visite* komt. Aan Vlaamse kant wordt dit alles georganiseerd door de Vlaamse Interuniversitaire Raad (VLIR).

Zelfevaluatie en visitatiecommissie

Natuurlijk wordt zo'n bezoek, dat bijna een volle week in beslag neemt, goed voorbereid. Volgens strikte, van te voren vastgestelde regels moet je dan als faculteit een uitvoerige zelfevaluatie schrijven. Eerlijk gezegd was het best lastig dat dit nu net kwam in de periode dat we nog volop met het proces van de studievernieuwing bezig waren. Niet alleen was dit nog eens een flinke klus erbij voor de Nederlandstalige afdeling, maar het zelf-evaluatierapport moest volgens richtlijnen geschreven worden over het studiejaar 2004/2005 toen de kandidatuurfase al was afgesloten, maar de bacheloropleiding nog niet helemaal was ingevoerd, terwijl de licentiefase nog bestond en de masteropleiding alleen nog in grote lijnen op papier stond.

Toch hebben we voor de visitatiecommissie het vereiste rapport kunnen schrijven vóór de inzendtermijn van juli 2005. Samen met de bijlagen kwam die rapportage op 178 blz. Een heel boekwerk dus op basis waarvan de commissie haar bezoek aan de Faculteit voorbereidt en vragen formuleert.

Voor de bacheloropleiding konden we daarin ons hele programma al kwijt, maar voor de masteropleiding nog niet. Die was immers nog niet in werking en op basis van de richtlijnen moet je rapporteren over de bestaande situatie.

Na het bezoek van de commissie (oktober 2005), waarin allerlei aspecten van de studie besproken werden met bestuurders, docenten, studenten en oudstudenten, gaf de commissievoorzitter kort en mondeling de eerste bevindingen van de commissie weer. Daarin werd onder andere, steeds positief, de wetenschappelijkheid van onze instelling naar voren gebracht, de inzet van de mensen en dergelijke. Duidelijk was dat de bacheloropleiding gewaardeerd werd, terwijl men over

de masteropleiding nog geen oordeel kon uitspreken omdat die nog niet was uitgewerkt. Dat laatste was inderdaad juist, maar omdat de opdracht was de studie te beschrijven naar de stand van het studiejaar 2004/2005, meenden we toch goed aan de opdracht te hebben voldaan.

Het visitatierapport

Spannend waren vervolgens de maanden die volgden, waarin we enerzijds de studievernieuwing weer konden oppakken en verder gestalte geven, terwijl we anderzijds ook wachtten op het commissierapport (juni 2006). Zo'n rapport is waardevol, want daarin geeft de commissie commentaren, overwegingen en aanbevelingen bij allerlei onderdelen van de studieopzet, waar je als instelling ook echt je voordeel mee kunt doen. Sommige daarvan kunnen we zonder veel moeite zo verwerken, andere vragen soms wat meer tijd om over na te denken. Maar daar heb je dan ook weer zes jaar de tijd voor.

Spannend is natuurlijk vooral het totaaloordeel dat de commissie uitsprekt. Voor de bacheloropleiding zat dat wel goed, maar van de masteropleiding vond de commissie dat die nog te weinig was uitgewerkt. Aan het eindoordeel van de commissie, vooral ten aanzien van de masteropleiding, kon de Faculteit toen weinig meer doen, hoewel we op het moment dat het commissierapport verscheen, onze masteropleiding op zichzelf al helemaal hadden uitgewerkt. Punt is namelijk dat de visitatiecommissie ontbonden wordt op het moment dat haar rapport definitief is afgerond.

De laatste stap: accreditering

Jammer was dat eindoordeel van de visitatiecommissie voor ons wel. Want volgend op de visitatie moet er een accreditering aangevraagd worden bij

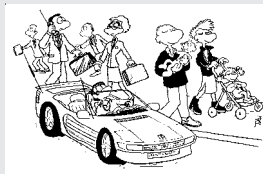
een ander orgaan, de Nederlands-Vlaamse Organisatie voor Accreditering (NVOA). Deze organisatie verleent op basis van het visitatierapport voor een periode van zes jaar al dan niet een accreditering. Deze laatste stap, de aanvraag voor de accreditering, moet de Faculteit voor het einde van dit jaar doen, waarna de organisatie omstreeks medio 2007 haar besluit tot al dan niet erkenning bekend zal maken. Naar te verwachten is, zal die erkenning er voor de bacheloropleiding zeker komen, maar voor de masteropleiding zal dat op basis van het visitatierapport veel moeilijker liggen.

We zijn er bijna, maar nog niet helemaal

Al is het erg jammer van al het werk dat we met elkaar verzet hebben, gelukkig is er nog geen reden om te wanhopen. Ook als de organisatie de masteropleiding volgend jaar niet erkent, dan staan ons gelukkig nog andere wegen open om toch tot erkenning te komen. Zowel de visitatiecommissie als de VLIR hebben ons als Faculteit een weg gewezen om tot verlenging van ons huidige statuut te komen, waarna de Faculteit de gelegenheid heeft om alsnog haar masteropleiding voor te leggen.

Al met al zou het natuurlijk prettiger zijn als we deze omweg niet hoeven te maken. Anderzijds geeft het ook weer voldoende lucht aan studenten, docenten en de Nederlandstalige afdeling als zodanig om de uiteindelijke afronding van alle grote ontwikkelingen met vertrouwen tegemoet te zien.

*Jaap DE LANGE, voorzitter
Docentenvergadering Nederlandstalige
afdeling van de Faculteit voor
Protestantse Godgeleerdheid in Brussel.
Zie ook de website: www.protestafac.ac.be*

Personalia

Vicariaat

De synodale raad gaf groen licht aan de commissie voor het predikambt voor de aanvang van het vicariaat van Edwin DELEN en Jaap HANSUM (beiden in Antwerpen).

Proponentschap

Dhr. Arjan KNOP kreeg van de commissie voor het predikambt groen licht voor de aanvang van een proponentschap.

Student-opdracht-houder

Mevr. Susan WATERS zal als student-opdrachthouder de gemeente Aalst bedienen.

Bevestiging

Op 15 oktober 2006 wordt ds. Jean-Loup SEBAN als predikant bevestigd in de gemeente Liège-Rédemption. Hierdoor wordt de gemeente Boitsfort vacant.

Inzegening

Op 29 oktober 2006 wordt mevr. Heike SONNEN tot het predikambt ingezegend en als predikant van de gemeente Bruxelles-Botanique bevestigd.

Vlaamse Diaconale Dag

Armoede, ons een zorg?

Doelstelling

van deze studiedag is, ingaan op de vraag of armoede onze zorg vraagt. Is het de zorg van liefdadigheidsinstellingen zoals de kerk of is het de zorg van de maatschappij. En met welke type zorg zijn mensen in armoede het meest gebaat?

Er komen mensen aan het woord die dagdagelijks met deze problematiek geconfronteerd worden.

Dit doen we vanuit de praktijk van o.a. pastores in achterstandsbuurtten. We doen dit ook vanuit de praktijk van mensen in armoede zelf. Door ons in te leven door middel van een spel.

Een forumgesprek tussen de diverse sprekers besluit de dag.

Datum en plaats

De studiedag vindt plaats op 21 oktober van 10u. tot 17u. in de Protestantse kerk van Menen, Stationsstraat 86 (tel. 056/51.25.31).

Met medewerking van

- Ds. Jannet van der Spek, buurt-pastor, onderzocht voor de Theologische Universiteit Kampen onder meer de geschiedenis van diaconaal en missionair werk in zogeheten 'achterstandsbuurtten' sinds de jaren vijftig van de vorige eeuw.
- Jan Mortier (OCMW-voorzitter Tielt)
- Eric Vanhalst (DSC Kuurne)
- de Werkgroep Missionaire Gemeente-opbouw, De Open Poort.

Deelname

Wie wil, kan een bijdrage in de onkosten geven. Als richtprijs stellen we 10 Euro (inclusief broodjes en soep en het Open Poort-nummer). U bent vrij om uw bijdrage zelf te bepalen.

Informatie en inschrijvingen

Motief vzw
Marsveldstraat 5
1050 Brussel
02 510 61 62
motief.vvwerk@skynet.be
www.motief.org

Nieuwe Brochure Motief vzw

Er is door vele handen hard aan de nieuwe programmaprochure van Motief gewerkt. We hopen dat het aanbod rond 'geloof en samenleving' ook deze keer in de smaak valt.

Naast **bijbel- & gespreksgroepen** vindt u lezingenreeksen over:

- Kunst:** - Eeuwige verbeelding
- Hedendaagse identiteit
- Filosofie:** - Dialogisch bestaan,
- Hannah Arendt
- Actualiteit:** - Fundamentalisme in de wereldgodsdiensten

- Geloof en
Spiritualiteit** - Geloven in de stad

- Interreligiositeit** - Veelkleurige dialoog

U vindt de brochure binnenkort op de leestafel in uw gemeente. Mocht u automatisch de brochure toegestuurd willen krijgen, of anderen op de hoogte willen brengen van ons aanbod, geef dan naam en adres door via e-mail of per telefoon. De brochure wordt dan toegestuurd. Tel. : 02 510 61 62; E-mail: motief.vvwerk@skynet.be; website : www.motief.org

Het Woord krijgen om te vieren

Nieuwe Bijbelvertalingen in de liturgie

Met prof. T. Schoors en ds. Dick Würsten

Datum en plaats

4 november 2006

10u tot 15u30

William Tyndale Silokerk

Vilvoorde

Programma

10u15

Inleiding door prof. T. Schoors

11u15

Reflectie op de praktijk door twee predikanten

11u30

Informatiever vragenronde

12u15

Middagpauze

13u30

Werkgroepen

a) lezingen voor de 2de en 3de adventszondag

b) het poëtisch gehalte van psalmen (ds. Dick Würsten)

15u00

Vesper

Deze dag wordt georganiseerd door de werkgroep Liturgie en het Volwassenenvormingswerk VPKB

KAP-kamp in Congo-Brazzaville

Inleiding

Op 29 juli arriveerde de Belgische KAP-delegatie weer op Zaventem na een reis van vier weken. Zweden in 2004, dit jaar was het internationale gezelschap van *Kameraden, Arbeiders, Partners*, kortweg KAP, verwacht in Congo-Brazzaville.

Thema

Met het thema *"God, in uw genade, verander de wereld"* als leidraad vertrokken 35 jongeren en hun begeleiders om er gedurende vier weken deel te nemen aan bijbelstudie, sociale projecten en te leren van elkaar en van de omgeving.

Deelnemers

Het KAP-gezelschap bestaat uit deelnemers van vijf kerken. Naast de VPKB, waren er deelnemers van de Eglise Presbytérienne au Rwanda, de Verenigende Gereformeerde Kerk in Suider-Afrika (VGKSA), de Svenska Missionsförbundet (SMF) en de Eglise Evangélique du Congo (EEC). Vanuit de VPKB namen Marcel Pool (VPKB-Menen) en Jean-Michel Abrassart (SPJ) de leiding van de Belgische delegatie op zich. De EEC organiseerde het kamp voor de eerste keer, waarbij het ondersteuning kreeg van de andere KAP-partners. Bij de aanvang van het kamp

drukten ze hun vreugde uit omtrent de gelegenheid die hen werd geboden. Dr. Nsouami, voorzitter van de EEC, was verheugd om het kamp te kunnen ontvangen. Hij beschouwde het mede als een teken om de oorlog in zijn land achter zich te kunnen laten. Daarnaast was hij zeer onder de indruk van het multiculturele en multiraciale karakter van het KAP kamp, wat ook één van de peilers is van de EEC. Er werd verbleven te Brazzaville en Pointe-Noire.

Programma

Het KAP-kamp is de belichaming van een missionair engagement van jongeren, die een maand van hun vakantie opofferen om zich fysiek, intellectueel, moreel en spiritueel ten dienste te stellen van de ander.

- Een eerste luik hierbij zijn de bijbelstudies. Elke KAP-partner organiseert een bijbelstudie die een verbijzondering is van het algemene thema. Wat die verbijzondering betreft, waren er ook andere inhoudelijke momenten, zoals een voordracht over aids in Afrika door een team van de EEC, dat ter plaatse de strijd aanbindt tegen aids, een discussiemiddag over de Geloofsbelijdenis van Accra en een voordracht omtrent de vraag naar vrede, democratie en ontwikkeling door M. Séraphin Ngouma van de lokale afdeling van het wereldwijde vredesinstituut Vie et Paix. Verder werd er deelgenomen aan vieringen in gemeenten te Brazzaville en Pointe-Noire. Daarnaast waren er dagelijks twee gebedsmomenten, door de jongeren zelf georganiseerd.

- Een tweede luik van KAP betreft de sociale projecten. Zo werkten de jongeren tijdens de weken in Brazzaville te Agricongo (een opleiding in de landbouw), in weeshuizen en in een werkplaats waar manden werden gemaakt. Tenslotte werd ook een straat gereinigd, palende aan

Vouéla, het verblijfscentrum te Brazzaville. Te Pointe-Noire werkten de jongeren onder meer aan een podium voor een cultureel centrum, het reinigen van het strand en hielpen ze een bibliotheek bouwen in een centrum voor straatkinderen.

Ontmoeting

Tenslotte is er ontmoeting. Vier weken samen met jongeren uit verschillende culturen laat ongetwijfeld een diepe en onvergetelijke indruk na. Elk land presenteerde zich, vaak met zang, dans, kennisquizen en toneel. Daarenboven kregen de jongeren twee keer de kans om gedurende enkele dagen zich onder te dompelen in het Kongolese dagelijkse leven door een weekend bij een Kongolese familie te verblijven.

Ontspanning

Natuurlijk mag er ook wat ruimte zijn voor ontspanning. Zo werden enkele bezienswaardigheden te Brazzaville bezocht, werd er gevoetbald en deelgenomen aan een christelijk muziekfestival. Zeker nog vermeldenswaard is de unieke treinreis van Brazzaville naar Pointe-Noire, 500 km door het hart van Kongo naar de Atlantische oceaan. Van een reis gesproken!

Dank

De deelnemers wensen hun dank uit te spreken aan al de personen en instanties, die van ver of dichtbij betrokken zijn geweest bij de organisatie van deze onvergetelijke ervaring in geloof en vriendschap. SPJ en OVV willen in het bijzonder de VPKB, de coördinatie Kerk en Wereld danken voor hun bereidwillige ondersteuning. Op naar KAP 2008 te België!

Ds. Marvel POOL
Jean-Michel ABRASSART

Studiefonds “Ik help een kind”

Een nieuw studiejaar

Bij ons is het nieuwe schooljaar al weer een maand geleden begonnen! Boeken en ander schoolgerief is aangeschaft. Met volle boekentassen en nieuwe moed zijn de meeste jongeren hier weer begonnen aan een nieuw studiejaar.

In Rwanda beginnen jongeren nu nerveus te worden omdat hun eindejaarsexamens er aan beginnen te komen begin/medio december. Het nieuwe schooljaar begint daar in januari. Van Thérèse GASENGE, onze contactpersoon op het synodebureau van de kerk in Kigali, ontving ik pas enkele foto's van de feestelijkheden na de schoolexamens van vorig jaar. We zullen ze in ons volgende Nieuwsblad opnemen, dat in november a.s. verschijnt.

Ongeveer 215 jongens en meisjes van de Presbyteriaanse kerk, onze partnerkerk in Rwanda (EPR), ontvangen steun uit het Studiefonds “Ik help een kind” van onze Kerk. Daardoor kunnen zij na het basisonderwijs naar een vervolgopleiding gaan. Anders is dat voor velen niet weggelegd vanwege de enorme armoede. Immers alleen het basisonderwijs is gratis in Rwanda.

Uit veel gemeenten ontvangen we financiële steun. Soms is het een groep uit de gemeente, bijvoorbeeld de kindernevendienst, een wijk of een koor, die met elkaar een bedrag bijeenbrengen. Maar er zijn ook veel individuele gevers/geefsters.

Het geld voor dit studiefonds komt in ieder geval niet uit de gebruikelijke zendingsbijdragen. Het is, voor wie dat wil, als groep of als individu, een mogelijkheid om iets extra's te doen voor jonge mensen van onze partnerkerk in Rwanda.

Een legaat

Een legaat bestemmen voor dit studiefonds is ook een mogelijkheid. Vorig jaar ontvingen we een groot bedrag uit een legaat. Daar waren we natuurlijk erg blij mee. Een idee voor u misschien?

Ons streefbedrag voor dit jaar is 25.000 Euro. In Kerkmozaiek van juli/augustus schreef ik dat de teller op 12.777,92 Euro stond. Inmiddels is dat al ruim 20.000 Euro. Het komt vast weer goed dit jaar. Wie nog niet gestort heeft: wilt u dat alsnog doen?

Straks in november kiezen de regionale diaconale commissies van de Presbyteriaanse Kerk in Rwanda weer nieuwe kandidaten uit de velen, die allemaal in januari, wanneer het Rwandese nieuwe schooljaar weer begint, graag verder willen le-

ren na de lagere school. We zouden Thérèse Gasenge graag berichten dat er enkele jongeren meer in aanmerking kunnen komen voor financiële steun.

Uw bijdrage kunt u storten op rekening: 125-9302045-30 van Protestantse Solidariteit, Marsveldstraat 5, 1050 Brussel o.v.v. ‘Ik help een kind.’ (vanaf 30 Euro fiscale aftrek)

In ieder geval heel hartelijk dank alvast aan alle gevers en geefsters!

Greet HESLINGA

Contactpersoon:

Jean Lenders,
Roggebos 7,
B-2920 Kalmthout
Tel. 03-666.24.99.
E-mail: jean.lenders@skynet.be

Werkgroep Jodendom Christendom

Berichten uit Nes Ammim

Inleiding

De christelijke nederzetting in Noord-Israël Nes Ammim, die door verscheidene gemeenten van onze Kerk reeds jarenlang wordt gesteund, heeft een zeer moeilijke tijd achter de rug. Omdat het dorp ongeveer twintig km van de Libanese grens ligt, heeft het samen met Joodse en Arabische dorpen en steden voor de hele duur van de Libanese oorlog in de vuurlinie gelegen. Regelmatig vielen er raketten – in dorpen in de omgeving, in de stad Nahariya, gelukkig niet in Nes Ammim – en werden de bewoners via alarmmelding en sirene opgeroepen om naar de schuilkelders te gaan. Soms drie keer, soms acht keer, soms twintig keer op een dag. Regelmatig moest ook de nacht in de schuilkelder worden doorgebracht.

Tatjana Weiss uit Duitsland, studieleidster in Nes Ammim, schreef:

“Ik werd gevraagd iets over de huidige situatie in ons dorp te schrijven. Maar waar en hoe zal ik beginnen en hoe kan ik mij concentreren, wanneer ik bijna elk half uur opgeschrikt wordt, omdat de sirene ons naar de

dichtst bijzijnde bunker roept? 60 seconden gaat de sirene, die minstens net zo’n verschrikkelijk geluid maakt als de explosies, die ik in de dorpen en velden om ons heen hoor, explosies, die door de inslagen van de Katuscha-raketten uit Libanon ge-

maakt worden. 60 seconden – dat is de maximale tijd, die wij hebben om in een bunker te raken. Volgens de voorschriften zitten wij daar 15 minuten, in zoverre er in de tussentijd niet weer het sirenealarm afgaat. En dat gebeurt vaak.

Gelukkig hebben wij in Nes Ammim goede bunkers. Er zijn er vijf, grotere en kleinere. Intussen is ook iedere bunker goed uitgerust: water, koffie, thee, vaak koeken – alles wat een mens maar nodig heeft om zich enigszins normaal te voelen, matrassen, radio en televisie, om ons over de laatste nieuwsberichten te informeren. Velen hebben een bunkerkoffertje, dat ze overal meenemen.

Nes Ammim heeft een gastenhuis, een hotel, waar natuurlijk op dit moment (van het schrijven van de brief) geen gasten zijn. Maar helemaal leeg is het niet. De familie van Sara bijvoorbeeld, die in het gastenhuis werkt, woont in een van de appartementen, net als haar buurvrouw. Zij hebben asiel in Nes Ammim gevonden. Het dondert hier ook wel uit alle richtingen, maar veel minder dan in Shlomi, waar de beide gezinnen vandaan komen. Shlomi ligt 20 km ten noorden van ons, direct aan de grens. Ora, uit Rusland geïmmi-

greerd, die bij de boekhouding van Nes Ammim werkt, heeft haar schoonmoeder uit Nahariya naar Nes Ammim gebracht. Een raket is direct naast haar huis ingeslagen en nu heeft zij gewoon angst. Zo zijn wij een hele gemengde gemeenschap, die bij alarm in de meest verschillende samenstellingen in de bunkers komt: Nes Ammim vrijwilligers uit Duitsland, Nederland en Zwitserland, Israëlische hulpkrachten, asielaanvragers, huurders bij Nes Ammim, gasten uit Nederland, die eigenlijk hier voor vakantie zijn. Maar als gemeenschap gaat het eigenlijk best goed.

Maar angst hebben we allemaal. Ik ook. De bedreiging is echt, de bedreiging voor mijn leven, mijn werk, mijn dagelijkse leven, de bedreiging voor de Staat Israël, waar ik mijn thuis heb gevonden en in het bijzonder voor de mensen, die ik liefheb, die ik goed ken, die daar ook ergens buiten zijn en met wie net zo goed iets kan gebeuren. Het is allemaal heel echt, te echt”.

Nes Ammim Comité in Nederland

Het Nes Ammim Comité in Nederland bericht ons, nog tijdens de oorlog, dat alle werk in Nes Ammim stil ligt. Ik veronderstel dat er op dit ogenblik stilaan weer een normalere situatie ontstaat, maar de consequenties zijn groot geweest. Nes Ammim is gelukkig (voor zover ik weet) niet getroffen, maar wel op financieel gebied. De inkomsten van het gastenhuis zijn weggevallen en het is niet te verwachten dat er dit jaar nog boekingen binnenkomen. Door het wegvallen van deze inkomsten wordt het financiële tekort tegen eind 2006 op zo’n 195.000 Euro geschat. Daarom doet

men op ons een beroep een bijzondere inspanning te leveren en financieel bij te springen door bijvoorbeeld een extra collecte te houden voor dit doel.

Niet blind, maar trouw

Cynisch genoeg leidde deze buitengewoon moeizame situatie ook tot ongekende mogelijkheden om de doelstelling van Nes Ammim daadwerkelijk gestalte te geven. Verslaggeving vanuit Nes Ammim via websites en Nederlandse en Duitse kranten: hoewel we graag zouden willen, dat de omstandigheden anders waren geweest, bleek nu juist in die dagen wat Nes Ammim werkelijk waard is, wat verbondenheid met het volk Israël en de inzet voor verzoening en vrede in goede, maar ook in kwade dagen betekent. Nes Ammim is er nog steeds. Dat is het verbazingwekkende. 20 à 30 mensen op een heuveltop, vreemdelingen in een vreemd land. Die op verscheidene wijzen helpen bij betere verstandhoudingen tussen Joden, Christenen, Palestijnen en Arabieren in Israël. Niet blind, maar trouw. Niet naïef, maar solidair. Niet wereldvreemd, maar nuchter. Gestalte gevend aan de naam Nes Ammim (naar Jes. 11:10) een teken voor de volken te zijn.

Bijzondere collecte

Als Belgische vrienden van Nes Ammim zijn wij getroffen door deze getuigenissen en willen wij graag aan alle gemeenten van onze kerk vragen in de komende weken een bijzondere collecte voor hen te houden.

Voor verdere details kunt u contact opnemen met het Belgische Nes Ammim Comité ten name van Peter Janssen, Flierenbos 67, 2370 Arendonk, 014/67.20.04. Bankrekening voor het N.A.Comité België 320-0078002-84. Wij danken u bij voorbaat.

Enkele bijzondere uitnodigingen van de Joodse Gemeenschap aan onze Kerk

Ingetogen ceremonie Nationaal Gedenkteken Anderlecht

Op donderdag 27 juli vond te Anderlecht aan het Nationaal Gedenkteken voor de Joodse Martelaren een ingetogen ceremonie plaats, samengeropen door de Vereniging van de Joodse Weggevoerden in België. Ook wij waren uitgenodigd.

Enkele dagen te voren was het Nationaal Gedenkteken door onverlaten zwaar geschonden. Toen wij voor de ceremonie aankwamen en aan enkele aanwezigen, die stonden te wachten, vroegen wat er precies gebeurd was, konden zij van emotie en schaamte weinig zeggen: het was te erg om benoemd te worden. Later bleek ons dat heel de plaats met schunnige woorden was beklad, de ruimte onder het gedenkteken met vuil was vol gegooid, de foto's van mensen waren verscheurd, en, en dat was het ergste, de urn met as van omgekomenen in Auschwitz was uitgestrooid en vernield. Dat laatste werd als een regelrechte heiligschennis aangevoeld en heeft de Joodse Gemeenschap diep getroffen.

Er waren veel mensen gekomen, meest Joden natuurlijk. Men had aan het feit ook niet zo'n ruchtbaarheid naar buiten toe willen geven, had ik de indruk. Zeker waren er enkele Belgische gezagsdragers aanwezig, de burgemeester van Anderlecht en Minister Flahaut namens de Federale regering. Allen benadrukten met grote emotie, dat deze schending in feite alle burgers van ons land trof, niet enkel de Joodse Gemeenschap. We moeten de sjoa blijven gedenken om ons aan te zetten tegen elke barbarij te strijden, die onze menselijkheid aantast en die blijkbaar elk moment opnieuw in onze samenleving de kop kan opsteken. Het is echter begrijpelijk dat vele

ouderen van de Joodse Gemeenschap in dit treurig moment de gebeurtenissen van hun jeugd opnieuw beleefden en daarom deze aanslag zeer scherp ervoeren.

De ingetogen ceremonie was een rouwdienst en een heringebruikname van het monument. De sfeer was die van verslagenheid, verbijstering en ingehouden woede, dat sommigen blijkbaar onze Joodse Gemeenschap in België toch maar niet met rust kunnen laten en dat het tevens erg moeilijk is dat definitief te voorkomen.

In ieder geval werd hier wederom ervaren hoe de Joodse Gemeenschap diep verbonden is met ons Belgische volk. Dit nationale gedenkteken stelt het ons voor ogen.

Viering 30-jarig bestaan van de Liga van Joodse Vrouwen van België

Het was een heel feestelijke en prestigieuze gebeurtenis in de gothische zaal van het stadhuis te Brussel en in aanwezigheid van burgemeester Tideman, minister Fientje Moerman en de schepen van erediensten mevr. Chantal Noël. En het mocht ook wel eens.

Er zijn zeer veel Joodse vrouwenverenigingen, die allerlei nuttige en mooie dingen doen en samen een Liga vormen, ook wereldwijd. Zo'n verjaardag is een gelegenheid voor felicitatie en aanmoediging om door te gaan én allerlei verbanden en verhoudingen in onze samenleving even in de verf te zetten. De vrouwelijke politici deden dat met animo en benadrukten, dat de publieke deelname en verantwoordelijkheid van vrouwen verder moet groeien.

ds. Peter JANSSEN

Protestantse Kerk William Tyndale-Silo te Vilvoorde stelt zich voor

Wat ziet de voorbijgaande Vilvoordenaar aan de buitenkant?

Vilvoorde is een middelgrote multiculturele industriestad in de nabijheid van Brussel. De huidige gemeente is een fusie van Silo – Laken met Vilvoorde - William Tyndale.

Wat ziet de voorbijgaande Vilvoordenaar aan de buitenkant?

Een museum, genoemd naar de Engelse bijbelvertaler William Tyndale – op zondag een 40-tal kerkgangers, minder jeugd meer grijze haren – op woensdag een OPEN HUIS waar iedereen welkom is voor een babbel en koffie, een OPEN KERKGEBOUW waar hij vrij kan binnenlopen en kennismaken, s'avonds rond 20 uur mensen die vergaderen. Verder in de stad een wandelpark met parking en monument genaamd naar de bijbelvertaler...

Wat vindt de Vilvoordenaar als hij binnenkomt?

Hoe we in onze dromen als ideale gemeente WILLEN zijn werd vanuit de kerkenraad neergeschreven in een VISIE, een op maat gemaakte wegwijzer voor de gemeente in onze stad. Wat we uiteindelijk werkelijk zijn zouden we beter vragen aan een nieuwkomer of bezoeker. Die zou ons het best kunnen vertellen hoe we onze visie gestalte geven...

Hebben we ons geloof omgezet in een manier van leven? Niet enkel bewustwording maar ook gemeente, daadwerkelijke betrokkenheid?

Is iedereen welkom? Is de band met onze stad een prioriteit? Is er ruimte voor verschillende opvattingen? Is er gemeente aandacht? Heeft ieder zijn plaatsje en kan hij of zij een stuk van zichzelf terugvinden in de gemeente? Leggen we de nadruk op nabijheid en medeleven? Is de warmte in de omgang met onze naaste echt voelbaar?

Koen, een nieuwkomer vertelt :

"Ik was, op een enkele uitzondering na, gedurende 45 jaren niet meer in een kerkgebouw geweest. Op een zondag in november 2004 kwam ik voor de eerste maal binnen in de William Tyndale-kerk van Vilvoorde. Ik was uitgenodigd door een 'ouderling'. Ik kom er nog elke zondag als ik kan.

Waarom? Waarom blijf ik 'plakken' in die kerk? Ik, met mijn fundamentalistisch katholieke opvoeding, waarom? Een sluitend antwoord kan ik niet geven. Ik kan wel elementen aanbrengen die ertoe bijgedragen hebben dat ik me goed voel in die, voor mij, nieuwe gemeenschap.

Ik ontdek een gemeenschap die tracht open te staan voor de ander. Ik zie mensen, die ik niet ken, die toch interesse hebben in hetgeen waarmee ik bezig ben. Ik ontmoet gemeenteleden die vragen hoe het met mij gaat, hoe het met mijn echtgenote gaat. Ik

kan met heel wat mensen praten over mijn gelovig bezig zijn. Ik mag luisteren naar 'geloven' van anderen, wat ze geloven, hoe ze geloven, waar het voor hen op aan komt. Dit vertrouwen, wederzijds, is een geweldige stimulans voor mij om mij te verdiepen in geloof, in wat nu de bijbel ons te zeggen heeft. Ik ervaar steun in mijn sociaal engagement naar de armsten toe in onze maatschappij. Ik ervaar eerlijke interesse in de kerkgemeenschap voor het, ook plaatselijk, probleem van de armoede. Ik heb het gevoel dat we er samen iets kunnen en ook willen aan doen. Dat we willen blijven nadenken om de beste manier te vinden om ons in te zetten voor onze medemensen. De arme medemens niet beschouwen als het object van onze 'goede werken', maar de armen aanvaarden als onze leermeesters is de uiteindelijke keuze, ben opgenomen in onze gemeenschap. Ik heb heel sterk het gevoel dat ik samen met deze warme kerk die weg kan afleggen. De eerbied voor het specifiek eigen 'gelovig-zijn' is daarbij het cement dat ons samenhoudt, dat ons maakt tot 'kerk'."

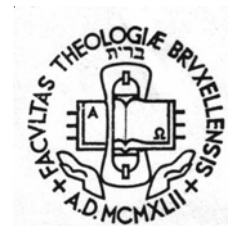
Wat brengt de toekomst?

Onze wijk gelegen aan de Zenne en het zeekanaal ondergaat momenteel een grote vernieuwing en expansie. Tal van mogelijkheden bieden zich aan. Wellicht zal binnen een paar jaren onze gemeente nog wat grijsler worden zijn en zullen we met de bijbehorende beperkingen in onze plannen rekening moeten houden.

Het onveranderlijke aspect is en zal zijn dat we blijven geloven in de Geest die mensen in beweging zet, mensen die geloven in en werken aan een betere wereld. We blijven bouwen aan een flexibele christelijke gemeenschap waarin ieder zijn plaats kan en mag vinden en waar we leren als bevrijd mens te leven.

Paul HULPLAU

Faculteit voor de Protestantse Godgeleerdheid

Interdisciplinaire studiedagen

In een vorige editie van Kerkmozaïek werden de interdisciplinaire studiedagen al eens aangekondigd. Ze gaan door op 16 en 17 oktober a.s. bij de Broeders van de Christelijke Scholen in Groot-Bijgaarden, een vaste stek voor de FPG. Het volledige programma ziet er als volgt uit: *Een stad om mensen te worden. Utopie, nachtmerrie, of goddelijk appèl?*

Maandag, 16 oktober

- 10.00 Onthaal en check-in / koffie
- 10.30 Opening van de studiedagen door Prof. A-M. Reijnen
- 11.00-12.30 Lezing Ds. I. Koeman, stadspredikante: 'Wel en wee van de stad hier en nu: over de empirie van de stad'
- Lunch en middagpauze
- 15.00 Lezing Prof. A. Wessels: 'Mekka en Medina'
- 16.30 Koffie/Thee
- 17.00-19.00 Werken in groepen
- Avondmaal
- 20.30 Film (fragmenten) *Little Jerusalem* (o.a.), gespreksleider: Prof. J. Wiersma
- 22.00 Vesper, verzorgd door studenten o.l.v. Susan Waters

Dinsdag 17 oktober

- 08.15 Dagopening / ochtendgebed door de studenten
- 08.30 Ontbijt
- 09.15 Lezing Dr. Guy Liagre: 'De verbeelding van de goddelijke stad. De existentiële functionaliteit van de stad in John Bunyan's *Pilgrim's Progress*' (1678)
- 10.45 Koffie
- 11.00-12.30 Lezing Prof. J.J. de Lange: 'Toekomstmuziek, de stad in de muzikale en homiletische verbeelding van de kerk'
- Lunch en middagpauze
- 14.00-15.30 Bijbels Panel met Prof. P.J. Tomson, Prof. D. Erbele Küsters, Dr. D. Lambers-Petry
 - a) 'Steden en hun betekenis bij de profeten (berg Sion/ Jeruzalem; Babel, Nineve, Sodom en Gomorra...).
 - b) 'Het nieuwe Jeruzalem: nadenken over het ontstaan en de groei van een beeld'
 - c) 'Tempel en stad bij Jezus: enkele beschouwingen over de rol van de allegorie'
- 15.30 Afronding en evaluatie
- 16.00 Liturgische afsluiting
- 16.15 Vertrek (koffie en vertrek)

Praktische informatie:

Adres: La Salle Centrum van de Broeders van de Christelijke Scholen, Wivinaklooster, Groot-Bijgaarden 1702. Tel. 02/466.96.95. Gelieve een *Liedboek* mee te nemen. Boeken ter inzage voor de boekentafel zijn ook welkom. Nadere inlichtingen en inschrijving: annemarie.reijnen@wanadoo.fr.

Opening academisch jaar

Het academisch jaar wordt geopend op donderdagmiddag 8 oktober 2006 met een plechtige zitting in het Faculteitsgebouw. Aanvang 17u00. De rede wordt uitgesproken door dr. J.-L. Seban. De titel is *Le Philosophe de Rotterdam au Panthéon des Lumières. Considérations sur l'influence de Pierre Bayle à l'occasion du tricentenaire de sa mort.* Een samenvatting in het Engels is beschikbaar.

Masterprogramma

In september 2006 gaat in het kader van de Bachelor-Master opleiding de onderzoeks-groep 'Theologie, Kerk en Samenleving' van start met een algemene module *Ambt en Leiderschap* waarvoor 10 ECTS worden behaald. Er wordt gewerkt in 4 eenheden van 6 college-uren.

Meer informatie en aanmeldingen bij annemarie.reijnen@wanadoo.fr

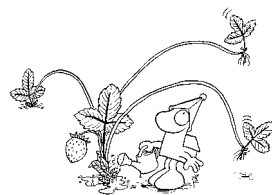
Decaan

Met ingang van het nieuwe academische jaar heeft de Nederlandstalige afdeling van de FPG een nieuwe decaan. Prof. Wiersma zette een punt achter zijn termijn. Prof. P.J. Tomson neemt op verzoek van zijn collega's het decanaat voortaan op zich.

Contact

FACULTEIT VOOR
PROTESTANTSE
GODGELEERDHEID
Secretariaat: mevrouw Anne Joué
Bollandistenstraat 40
B-1040 BRUSSEL
Tel.: 02-735.67.46
Fax.: 02-735.47.31
e-mail ufpg@vpkb.be

Aankondigingen

Op Vrije Voeten

- 7 OKTOBER 2006 - STUDIEDAG : FILOSOFEREN MET KINDEREN

In samenwerking met Volwassenenvormingswerk vzw en Zeno vzw organiseert OVV een studiedag omtrent filosoferen met kinderen te Antwerpen. Deze dag is toegankelijk voor alle geïnteresseerden. Het aantal plaatsen is echter beperkt! Voor meer informatie bel of mail Op Vrije Voeten.

Voor alle leeftijden, deelname 5 €, Lange Winkelstraat 5 – Antwerpen

- 14-15 OKTOBER 2006 - TIENERWEEKEND

Dit najaar bijten de tieners de spits af. Zij mogen als eerste het kamp-huis "De Wiekslag" onveilig maken. Voor tieners van 12 t.e.m. 15 jaar, deelname 25 €, Zelem – De Wiekslag

- 27 - 29 OKTOBER 2006 - JONGERENWEEKEND

Dan is het de beurt aan de jongeren. Een tweedaagse onder vrienden, met als thema muziek. Voor jongeren vanaf 16 jaar, deelname 31 €, Zelem – De Wiekslag

- 1 NOVEMBER - GROOT VPKB-VOETBALTOERNOOI

Begin alvast te trainen want op 1/11 is het weer zover: groot voetbaltoernooi, dit jaar in Mechelen. Veel sport, met een natje en een droogie voor de supporters en kinderanimatie voor de kleintjes. We zorgen tevens voor heel wat randanimatie voor supporters en belangstellenden. Voor iedereen, deelname 40€ per

ploeg van minimum 5 personen, Mechelen – De Nekker

Op Vrije Voeten : 03/226.91.95
info@oprivrijevoeten.be

Interkerkelijke Christelijke Groep voor Alleengaanden

Opbouwweekend in het Provinciaal Vormingscentrum te Oostmalle

20 - 22 OKTOBER 2006

Spreker: Albert Walsweer

Thema: Omgaan met teleurstelling.

Prijs: heel weekend 75 Euro

zaterdag alleen 25 Euro

Inlichtingen: Lieve Moortgat,
tel. 015/41.14.68

Bijbelronde van Vlaanderen

28 OKTOBER 2006 (Brussel) - OKTOBER 2007 (Antwerpen)

In het project Bijbelronde van Vlaanderen staat de gehele Bijbel in het vizier. Het woord van God van de *alpha* tot de *omega*. Tussen het eerste vers uit Genesis en het laatste in Apokalyps liggen 365 dagen als een unieke kans om de Bijbel (opnieuw) te leren kennen. De Bijbelronde van Vlaanderen heeft niet zozeer de bedoeling om een hele reeks van nieuwe activiteiten op touw te zetten, maar wil bestaande initiatieven rond de Bijbel voor een vol jaar in heel Vlaanderen op één lijn brengen en er toe bijdragen dat zoveel mogelijk mensen er kennis mee kunnen maken.

Bedoeling

. De Bijbel in zijn geheel aan bod laten komen;

. doorheen de Bijbel diverse geloofsgemeenschappen dichterbij elkaar brengen;

. zoveel mogelijk mensen in Vlaanderen in contact brengen met de Bijbel.

Contactadres?

Luc Devisscher, stafmedewerker Vlaanderen, VBS/KBS

Varkensstraat 6, 2800 - Mechelen

Werk: 015-29 84 15

E-mail: vbs.kbs@tiscali.be

Synodevergadering van de VPKB

25 en 26 NOVEMBER

De synodevergadering komt bijeen in het Diocesaan Centrum te Torhout. Het gaat om een weekendsynode, waarop ook buitenlandse gasten uitgenodigd zijn.

Tegelijkertijd zal er ook een jongerensynode plaatsvinden.

Hoofdartikel volgende maand

Bij contacten met rooms-katholieken rijst regelmatig de vraag: welke zijn nu de verschillen tussen het katholicisme en het protestantisme? Als gemeentelid leg je de verschillen uit maar het is misschien interessant om een nummer van Kerkmozaïek achter de hand te hebben, waarin de verschillen duidelijk uitgelegd worden, zodat je gesprekspartner die nog eens rustig kan nalezen. Ter gelegenheid van Reformatiedag op 31 oktober a.s. biedt ds. Dick WURSTEN u in het volgende nummer een artikel aan, waarin hij alles op een rijtje zet.

Wijzigingen jaarboekje

- Blz. 18 J.L.Seбан nieuw telefoonnummer : 02/343.90.53
- Blz. 10 et 11 Schrappen R. Brancart – Nieuw adres :
Av. des 7 Bonniers 63/11 - 1190 Bruxelles -
Tel. 02/343.81.79
- Blz. 12 Courcelles - schrappen M. Badry
Toevoegen : Cl.-A. Danloy Rue du Temple 62 –
6180 Courcelles. Tel. Bur. 071/45.69.38
- Blz. 12 Farciennes en
- Blz. 13 Gilly : Past. E. Mbayo Nsungu – Bd. Du Midi 119 –
6140 Fontaine-l'Evêque – Tel. 071/52.73.71
- Blz. 13 Marcinelle : vacant
- Blz. 14 Geaffilieerde kerken : Charleroi 6000 - Grand'Rue 94
Geaffilieerde kerken: Morlanwelz : toevoegen M. Gaillet
– Tel. 0497/91.28.16
- Blz. 16 Seraing-Centre : schrappen Cl.-A. Danloy
- Blz. 21 W. Buijs - nieuw adres : Hoefijzerlaan 45/0301 –
8000 Brugge
- Blz. 21 Aalst : Mevr. S. Waters-Letens, Leermarkt 37 –
2800 Mechelen
- Blz. 21 Gent Brabantdam : Hulppredikant :
Mevr. Clepkens-Van Malcot, Viermaartlaan 113 -
9600 Ronse – 0498/45.65.65
- Blz. 22 A. Eberson - nieuw adres : Rumbeeksesteenweg 316 B
8800 Roeselare
- Blz. 31 Toevoegen: R. Brancart

E-mails

Foppen, Ruud
Gaillet
Estievenart, Ph.
Centre Protestant
Nessonvaux

wijzigingen: ruudfoppen@home.nl
sb273817@skynet.be
wijzigen: est.philippe@scarlet.be
wijzigen: cpncrh@scarlet.be

Oktober 2006

- 01 Vredeszondag
- 14 Synodale raad
- 11 Districtsvergadering
Antwerpen-Brabant-
Limburg
- 28 Districtsvergadering
Oost- en West-
Vlaanderen

Nieuws van hier en daar

Werken met kinderen in de kerk

Nieuw: Kind aan huis; een boek over het kinder- en jeugdwerk in de kerk.

In korte, overzichtelijke paragrafen worden uiteenlopende aspecten van het kinder- en jeugdwerk behandeld. Van het praten met kinderen over geloofsvragen tot het werven van vrijwilligers, van de inrichting van de ruimte tot het afscheid nemen van 12 jarigen. Kind aan huis is een praktisch handboek voor individuele vrijwilligers in het kinderwerk. Het is een paperback van 172 pagina's. Tot 1 januari 2007 kost het boek € 14,95, daarna is de prijs € 17,95. Kind aan huis, werken met kinderen in de kerk is een gezamenlijke uitgave van het Jeugdwerk van de Protestantse Kerk in Nederland en NZV Uitgevers.

Nieuwe basiscursus geloven

De Protestantse Kerk Nederland en Uitgeverij Boekencentrum brengen onder de naam '7+1 Basiscursus Geloven' een nieuwe missionaire cursus op de markt. Deze cursus stelt op een heldere en inspirerende manier de belangrijkste geloofsthema's aan de orde. In de nieuwe cursus spelen bijbelverhalen een sleutelrol. In haar geheel omvat de cursus 7 + 1 bijeenkomsten, opgezet volgens een oud en veelbeproefd concept: een gezamenlijke maaltijd, een inleiding en een groeps-gesprek. Deelnemers kunnen in de cursus kennismaken met geloven, maar kunnen hun geloof ook ver-

nieuwen, upgraden of verdiepen. 7+1 is ontwikkeld door de Hengelose predikant Peter Hendriks, auteur van o.a. 'Geloof ligt op straat'. Hij en enkele collega's werken ondertussen al enkele jaren met deze cursus en zijn steeds verbaasd over de grote belangstelling voor deelname. De cursus bestaat uit een cursusboek 'Ontmoetingen met God' en een handleiding. Deze handleiding omvat naast veel praktische informatie en instructies ook een CD-rom met power-point-presentaties die tijdens de inleidingen vertoond kunnen worden. De prijs van het boek is € 12,90, die van de handleiding € 19,50.

Colloquium Cavaillé-Coll

GENT - 5-10 OKTOBER 2006
150 jaar geleden werd het Aristide Cavaillé-Coll-orgel in de Gentse St-Niklaaskerk in gebruik genomen. Nog tijdens de Gentse Orgelfeesten, die de stad in de vijftiger jaren van de vorige eeuw tot een vermaarde orgelstad maakten, speelde het instrument een vooraanstaande rol, tot de dringende noodzakelijke restauratie van het gebouw de sluiting van de kerk onafwendbaar maakte. Sinds zo'n 40 jaar staat het orgel ingepakt te wachten op zijn eerste restauratie, die na de voor 2008 voorziene heropening van het kerkerschap stilaan op gang zal komen. Het Cavaillé-Coll-colloquium, dat in oktober 2006 zal plaatsvinden, heeft als eerste doel een expertise samen te brengen en een discussieforum te bieden rond de kernvragen van het restauratieproject. Daarnaast heeft het colloquium ook als streefdoel de orgelwereld en ze-

ker ook het brede publiek te informeren over en te sensibiliseren voor dit belangrijke stuk erfgoed. Naast de panelgesprekken zullen de diverse banden van het orgel met het stadsgebeuren worden toegelicht, met concertwandelingen doorheen het rijke, voor het merendeel 19de eeuwse, Gentse orgelpatrimonium en aangepaste voordrachten.

Inlichtingen: frontispicium@skynet.be
tel. 0484/94.51.23

Contactadres: *colloquium CC, Prinses Clementinalaan 15 - 9000 Gent.*

Puzzelpagina Nederlands Bijbelgenootschap

Op de site van het Nederlands Bijbelgenootschap www.bijbelgenootschap.nl verschijnen regelmatig puzzels die op één of andere manier te maken hebben met de Bijbel of met het bijbelwerk. Met de puzzels wil het NBG bezoekers van de website de mogelijkheid bieden om op een leuke manier met de Bijbel bezig te zijn.

Zo is er een kriskrasraadsel, waarbij puzzelaars op zoek moeten gaan naar de herkomst van bepaalde bijbelteksten. De bijbelboeken, waar de teksten uitkomen moeten in het diagram worden ingevuld. De puzzels kunnen online worden ingevuld, maar zijn ook te downloaden en kunnen worden gebruikt voor bijvoorbeeld publicatie in een kerkblad.

Naftali is een losgelaten hinde;
hij laat schone woorden horen.
(Eén van de Chagall-vensters :
Hadassah Hospital Jerusalem)

Glas in lood

Onder deze rubriek publiceert de redactie reacties van lezers op artikels van een vorig Kerkmozaïeknummer. Deze maand reageert mevr. Susan WATERS op het artikel "het Ietsisme" van de hand van ds. Neeltje REIJNDERS.

Graag zou ik reageren op het artikel van ds. Reijnders over *Het Ietsisme* – trouwens een heel goed artikel, meen ik.

Mijn reactie is eigenlijk geadresseerd aan de Ietsisten zelf.

Persoonlijk, geloof ik niet in Iets. Ik geloof in God, mijn Schepper en Bevrijder. Maar Iets zegt mij Niets.

In het Engels hebben we een uitdrukking als we het niet eens zijn met iemand. We zeggen 'I have a bone to pick with you'. In ieder geval, 'I have a bone to pick' met de Ietsisten.

Waarom? Omdat ik het eens ben met de auteur van Psalm 139:5 *Van alle kanten omringt Gij mij, en houdt uwe hand over mij.* Ik ervaar God vanaf het moment dat ik opsta 's morgens, tot ik ga slapen 's avonds.

Aan de Ietsisten stel ik de vraag: stel je jezelf open voor God? Heb je ooit gebeden? Heb je ooit tijd gemaakt voor christelijke meditatie? Zou het kunnen dat God klaar staat om Zijn liefde te tonen aan ons, maar dat wij gewoon te druk bezig zijn om dat te kunnen ervaren? Hoe kunnen wij God leren kennen als we niet bidden? Het gaat om een relatie en niet om intellectuele kennis.

Durf je de uitdaging aan? Durf je los te laten en te genieten van Gods aanwezigheid? Durf je jezelf te laten liefhebben door God? Durf je jezelf te geven aan God?

Wij, de mensen, menen dat wij zullen bepalen wie God is. En dus hebben we besloten dat God 'Iets' is. Maar eigenlijk werkt het anders om. God kiest ons. Hij laat Zichzelf zien aan ons.

Onze kerkgemeenschap heeft besloten om voortaan wekelijks één uur in te ruimen voor christelijke meditatie. De christelijke meditatie is een antieke praktijk, die afkomstig is uit het vroege christendom. Wekelijks samen mediteren als gemeenschap helpt ons om een spiritueel ritme te ontdekken voor ons dagelijks leven. In dit ritme ontdekken we een mogelijkheid om onszelf te geven aan anderen en aan God en om Gods liefde te aanvaarden, die Hij voortdurend aanbiedt door Zijn Zoon Jezus Christus.

Meditatie is een verlangen naar iets dat niet gekend is. Een liever niet weten dan weten. Liever geen bewijs hebben dat God bestaat. Liever weten, dat God van ons houdt. Liever Gods liefde aanvaarden in geloof zonder bewijzen. Dit is een *conditio sine qua non* voor alle religieuze ervaringen. De realiteit van Gods aanwezigheid en Zijn liefde voor ons. Maar we moeten alles kunnen loslaten. Van ons willen zien, willen proeven, willen tastbaar bewijzen.

Zo kan de revolutionaire transformatie van ons leven beginnen.

De christelijke meditatie is een delen. Een delen, door de Heilige Geest, in de oneindige liefde van God. Mensen die graag mediteren verlangen naar één iets. God.

Ik nodig alle Ietsisten uit om samen met de Opstandingskerk gemeenschap God te ervaren! Door het gebed kan God ons terug een levend geloof schenken. Het religieuze leven is leven! Wij, leden van het lichaam van Christus, zijn opgeroepen om dat leven gestalte te geven. Zo kunnen we God de kans geven om te spreken tot de harten van de Ietsisten! Want, laten we eerlijk zijn... de gave van de 'Godservaring' blijft een theologische genade!

'Luister. Zachtjes roept de Ene die U liefheeft. Luister.'

Thérèse d'Avila

Mevr. Susan LETENS-WATERS
Student-opdrachthouder
Aalst

Schilder op de trap

Er zit een schilder op de trap,
hij trekt het marmer met penselen
uit in het wit. De verf is nat,
daar moet hij aderen in verdelen.

Hij snijdt daarboven onverhoeds
de doorgang af met blauwe vlammen.
Zijn kunst belooft hem weinig goeds:
hij kan de toevloed niet indammen.

Een rode ader die dit voedt
wordt vuur, dat kruipt over treden.
Behoedzaam komt hij stap voor stap

omlaag op het midden van de trap
en ziet hoeveel Hij heeft geleden
die onder hem in het marmer bloedt.

*Bosgeur
Uit: De dichter en het kind*

Protestantse Radio- & TV-uitzendingen

Programma-Informatie oktober 2006

Radio:

VRT/Radio 1

op woensdag omstreeks 19.12u.

productie Frank MARIVOET

11 oktober	Mens voor de mensen zijn: schuldgevoelens
25 oktober	Bijbel vandaag : De rijke jongeman (Marc. 10 : 17-31)

Televisie:

VRT op TV "één" en "canvas"

op zondag

productie Antoinette PANHUIS

15 oktober	"Van wieg tot graf"
om 9.30u. op "één" en rond 23.30u. op "canvas" |
|------------|---|

Contact: Frank Marivoet, C. Meunierstraat 85/0002, 3000 Leuven

Web-Site: <http://www.vpkb.be/pro>

Foto's op de voorpagina van links naar rechts en van boven naar beneden :

- Boechout
- Gent-Centrum (Dooop)
- Antwerpen-Noord (glasraam Opstanding)
- Gent-Centrum (voorgevel)
- Antwerpen-Oost (zuil)
- Vilvoorde (Paasdienst)
- Horebeke (Geuzenfeest)
- Gent-Noord (Dooop)